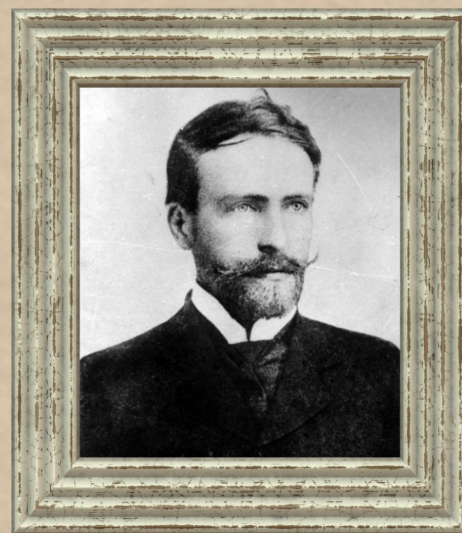

Malarze polscy XIX i XX wieku w **PJM**

Stanisław Wyspiański

Stanisław Wyspiański urodził się 15 stycznia 1869 roku. Był synem rzeźbiarza Franciszka Michała Wyspiańskiego i Marii z Rogowskich. Stanisław dorastał w Krakowie, to miasto należało w tamtych czasach do monarchii Austro-Węgierskiej, co bez wątpienia miało w pewnym stopniu wpływ na późniejszą twórczość Wyspiańskiego. W okresie młodości Stanisław pobierał nauki w krakowskim gimnazjum św. Anny, gdzie uczyli się również późniejsi artyści Józef Mehoffer i też Lucjan Rydel. To właśnie podczas nauki w tej szkole rozbudziła się w nim pasja oraz zamiłowanie do sztuki, antyku, a także historii – w szczególności polskiej historii. Po maturze rozpoczął studia w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. Uczył się pod kierunkiem Jana Matejki, który był wtedy rektorem Szkoły. Dzięki swojej pracowitości i chęci do nauki Wyspiański został zaangażowany przez Matejkę do prac nad polichromią Kościoła Mariackiego.

W latach 1891 – 1894 Wyspiański podróżował po Europie. Wyjechał do Paryża, gdzie pobierał nauki malarstwa w znamienitej szkole Academie Colarossi. Czas spędzony w Paryżu pozwolił Wyspiańskiemu poznać dorobek malarstwa europejskiego, a w szczególności francuskiego. W roku 1894 powrócił do Krakowa. Wkrótce rozpoczął prace nad witrażami oraz polichromiami w bazylice świętego Franciszka. To właśnie podczas pracy nad witrażami poznał swoją przyszłą żonę, Teofilę. Była ona prostą chłopką, rodzina nie zaakceptowała związku Wyspiańskiego i w końcowym rezultacie zerwała stosunki z parą.

Wyspiański był także znanym dramatopisarzem. Największą sławę przyniosło mu wydane w 1901 roku „Wesele”. Inspiracją do napisania tej sztuki był ślub jego przyjaciela Lucjana Rydla w podkrakowskich Bronowicach.

W 1898 roku zdiagnozowano u niego chorobę syfilis. Była to choroba w tamtym czasie nieuleczalna. Zmarł 28 listopada 1907 roku, a został pochowany w krakowskiej Krypcie Zasłużonych w kościele na Skałce.